

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΚΥΡΙΛΛΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΝ
ΦΩΤΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΣΛΑΒΩΝ 11 Μαΐου

(Για την Κυριακή 10/5/2020)

Θαυμαστό είναι το ιεραποστολικό έργο των δύο αδελφών Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, που γιορτάζουμε την 11η Μαΐου. Απλώθηκε σε μια τεράστια περιοχή της κεντρικής Ευρώπης: Τσεχία, Σλοβακία. Σλοβένια, Κροατία, Βοσνία, Μαυροβούνιο και μέρος από Αυστρία, Ουγγαρία και Ουκρανία. Αργότερα δε, και στη Ρωσία. Ολόκληροι λαοί απέβαλαν την ειδωλολατρία και άλλες επιβλαβείς δοξασίες· εκχριστιανίστηκαν και εκπολιτίστηκαν. Με τον τρόπο που εργάστηκαν οι δύο Ισαπόστολοι έθεσαν τα θεμέλια, όχι μόνον της χριστιανικής πίστης, αλλά και του εκπολιτισμού των σλαβικών λαών.

Τα δύο αδέρφια γεννήθηκαν στη Θεσσαλονίκη· ο Κύριλλος το έτος 827 και ο Μεθόδιος ενωρίτερα, το 815. Κατάγονταν από αρχοντική οικογένεια της Θεσσαλονίκης. Για ανώτερες σπουδές κατέφυγαν στις πύο φημισμένες Σχολές της Κωνσταντινούπολης, και είχαν άριστες επιδόσεις. Ο Κωνσταντίνος (όπως ήταν το όνομα του Κυρίλλου πριν γίνει Μοναχός) ανεδείχθη σε περίφημο φιλόσοφο. Μιλούσε οκτώ γλώσσες μεταξύ των οποίων και τη σλαβωνική, γι' αυτό ο Πατριάρχης Φώτιος τον διόρισε Διευθυντή του Κέντρου Σλαβικών Μελετών, που είχε ιδρύσει στην Κωνσταντινούπολη.

Ο αδελφός του Μεθόδιος είχε διοριστεί Διοικητής της Σκλαβηνίας (Επαρχίας στα Βαλκάνια με πληθυσμό σλαβικής καταγωγής). Έτσι του δόθηκε η ευκαιρία να μάθει κι αυτός σλαβωνικά. Όμως, τον είλκυσε ο μοναχικός βίος, παραιτήθηκε από τη διοικητική του θέση και έγινε Μοναχός σε Μοναστήρι του Ολύμπου της Βιθυνίας. Εκεί, με την αδιάλειπτη προσευχή, τη μελέτη και την πνευματική άσκηση, αποκτούσε τα εφόδια για το μεγάλο έργο, στο οποίο θα τον καλούσε ο Θεός αργότερα.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Φώτιος, που είχε εκτιμήσει τα προσόντα του Κωνσταντίνου, του ανέθετε διάφορες εκκλησιαστικές αποστολές, τις οποίες ολοκλήρωνε με επιτυχία. Σε μία από αυτές τον έστειλε στη Χερσώνα όπου κατήχησε και βάπτισε τους πρώτους 200 σλάβους και μάλιστα από την ανώτερη κοινωνική τάξη. Έτσι δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για την μεγάλη ανάπτυξη της Εκκλησίας εκεί μετά από 100 χρόνια, που απλώθηκε σε όλη τη Ρωσία.

Ο Κωνσταντίνος, στην επικοινωνία του με τους σλάβους της Χερσώνας συνειδητοποίησε, πόσο μεγάλο εμπόδιο στο ιεραποστολικό έργο ήταν η έλλειψη γραπτού λόγου, διότι οι σλάβοι δεν είχαν αλφάβητο, δεν είχαν γραφή. Γι' αυτό, όταν ο Πατριάρχης του ανέθεσε να μεταβεί στη Μοραβία με τον αδελφό του Μεθόδιο, για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, επιδόθηκε στην τελειοποίηση του σλαβωνικού αλφάβητου, μετέφρασε και κατέγραψε σλαβωνικά τα τέσσερα Ευαγγέλια, τις Επιστολές του Αποστόλου Παύλου, ωρισμένα κείμενα μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας και βασικές Ιερές Ακολουθίες, μαζί βέβαια και τη θεία Λειτουργία.

Έτσι, φθάνοντας ο Κύριλλος με τον αδελφό του Μεθόδιο και ομάδα συνεργατών τους από την Κωνσταντινούπολη στη Μοραβία το έτος 863, ήταν στην ευχάριστη θέση να προσφέρει το Ιερό Ευαγγέλιο μεταφρασμένο και γραμμένο στη σλαβωνική γλώσσα, ως δώρο στον Ηγεμόνα της Μοραβίας Ραστισλάβ. Ο Ηγεμόνας το παρέλαβε με μεγάλη ικανοποίηση. Το αίτημά του προς τον Αυτοκράτορα Μιχαήλ Γ' είχε πλέον ικανοποιηθεί.

Οι δύο αδελφοί Ιεραπόστολοι, που έχουν χαρακτηριστεί Ισαπόστολοι, άρχισαν το έργο τους με την ίδρυση Σχολής, στην οποία δίδασκαν το σλαβωνικό αλφάβητο, και Γραμματική· ως βασικό κείμενο είχαν την Αγία Γραφή. Κατήρτισαν σλάβους συνεργούς τους· οι καταλληλότεροι από αυτούς χειροτονήθηκαν ιερείς και εργάστηκαν για την επέκταση της Εκκλησίας σε όλη την επικράτεια. Όπως ήταν φυσικό, ένα τέτοιο έργο αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες, από ποκίλους παράγοντες, και ιδιαίτερα από τον διάδοχο του Ραστισλάβ Ηγεμόνα της Μολδαβίας. Ο Άγιος

Κύριλλος, το έτος 869, όταν πήγε στη Ρώμη με τον αδελφό του Μεθόδιο, όπου έγιναν δεκτοί από τον Πάπα Ρώμης, εκοιμήθη και ετάφη εκεί. Ο Άγιος Μεθόδιος, και μετά την χειροτονία του σε Αρχιεπίσκοπο Σιρμίου, συνέχισε το έργο του και χειροτόνησε πλήθος Σλοβένων, Κροατών, Σέρβων, που μετέδωσαν το Ευαγγέλιο και σε άλλες χώρες, όπου ήσαν εγκατεστημένοι σλάβοι. Ο Άγιος Μεθόδιος μετά από σκληρούς διωγμούς και διετή φυλάκιση, εκοιμήθη το έτος 885.

Δεν είναι δυνατόν, φυσικά, στα χρονικά όρια ενός κηρύγματος να περιγράψουμε ολόκληρο το πρωτοποριακό έργο των δύο αδελφών Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, οι οποίοι, με το αποστολικό και εκπολιτιστικό έργο τους ευεργέτησαν όσον κανείς άλλος τους σλαβικούς λαούς.

Θεωρώντας σήμερα το έργο τους διαπιστώνουμε ότι: Οι δύο Ισαπόστολοι το ιερό έργο που τους ανετέθη από τον Θεό, δια της Εκκλησίας Του, το ανέλαβαν με προθυμία και έδωσαν σ' αυτό ολόκληρη τη ζωή τους. Οι δυσκολίες, οι διωγμοί και οι ποικίλες αντιδράσεις δέν τους απογοήτευσαν. Μετά από την φυλάκισή του ο Άγιος Μεθόδιος, αφού είχε πεθάνει και ο αδελφός του, δεν σκέφθηκε να τα αφήσει όλα και να γυρίσει στην ησυχία του Μοναστηριού του. Οι δύο Άγιοι Αδελφοί με αποφαστικότητα εργάστηκαν το έργο τους μέχρι θανάτου. Ακολούθησαν την προτροπή του Θεού προς τον Επίσκοπον Σμύρνης: " Γίνου πιστός ἄχρι θανάτου, καί δώσω σοι τόν στέφανον τῆς ζωῆς" (Αποκ. 2,10).

Μεγάλο δίδαγμα για όλους μας. Την όποια αποστολή μας ανέθεσε ο Θεός στη ζωή μας, όσα εμπόδια και πειρασμούς και αν αντιμετωπίσουμε, να επιμένουμε να τη φέρουμε εις πέρας μέχρι τέλους. Με την πρώτη δυσκολία να μη εγκαταλείπουμε την προσπάθεια. Ο σπουδαστής να ολοκληρώσει τις σπουδές του. Οι σύζυγοι να σταθούν πιστοί ο ένας στον άλλον και να ζήσουν αρμονικά μαζί μέχρι θανάτου. Μία εργασία που αναλαμβάνουμε είτε έχει σχέση με την Εκκλησία είτε με κοινωφελή έργα είτε ακόμη και με το επάγγελμά μας να επιμένουμε να την ολοκληρώνουμε. Και προ παντός το έργο του πνευματικού καταρτισμού μας ως χριστιανών, να μη το σταματούμε, όταν βλέπουμε ότι δεν έχουμε θεαματικά αποτελέσματα! Έτσι ώστε στο τέλος της ζωής μας να μπορούμε να πούμε όπως ο Κύριος: "Πάτερ... τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω" (Ιωάν. 17,4).

Πόση ικανοποίηση ψυχική θα αισθανόμαστε στα τέλη της ζωής μας όταν η συνείδησή μας θα μας πληροφορεί ότι αγωνιστήκαμε στη ζωή, επιμείναμε παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια και ολοκληρώσαμε,μαζί με τα άλλα καθήκοντά μας, την πορεία μας προς τον Χριστό μέχρι τέλους.